

divadelní 6
BAF!

festivalový
zpravodaj

Ochotnicko-čtenářská beseda Orlice **Andělům sedí rock'n'roll**

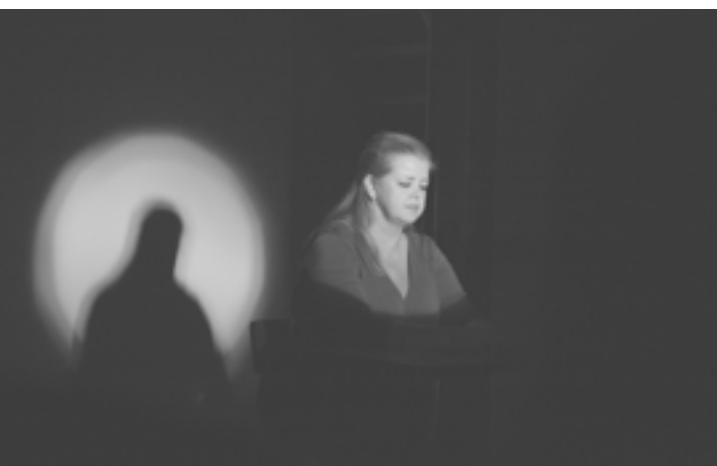

Anděl a Čert sledují z výšky všeliké lidské pinožení, konkrétně tedy mladého hrdinu, který si domluví rande se dvěma slečnami na téměř stejný čas, pročež jednu opije a strčí do skříně, druhá však prvou objeví, po hádce se usmíří a vyrazí milého donjuana vytrestat. Dokonce i mezi Andělem a Čertem to zajiskří, když po všelikém pošfuchování sestoupí na zem a mladicky se proženou scénou, aby skončili za ní zřejmě ve stavu vzájemného porozumění.

Hra působila rozvlekle a divák mohl mít po pětaosmdesáti minutách pocit, že na představení strávil času daleko více. Čekání na povedenější vtípky bylo dlouhé, děj jednoduchý, zápletka pojednaná již nesčetněkrát, což by u podobného typu hry nemuselo nijak vadit, bylo-li by se více čím bavit. Anotace hry slibovala anděly (zřejmě v tom míněn i anděl padlý) glosující děj, glosa by však měla být krátká, vystihující, zde šlo spíše o předlouhé a bezbřehé vyprávění, které bylo sem tam přerušeno nějakým pohybem „tam dole“. Nemám osobně nic proti tomu, když se velká část hry odehraje vsedě, sám mám k takovému „rozhlasovému“ divadlu blízko, potom ale velmi záleží na kvalitě textu, práci se slovy, na humoru, pointování, a obávám se, že nic z toho nebylo silnou stránkou hry. Je to škoda, protože na hercích bylo vidět, že někteří mají slušný herecký potenciál.

Rozbor proběhl v poněkud zkrácené podobě, neb soubor se ho již neúčastnil. K diskuzi jsou potřeba dvě strany, pouštět se do větších podrobností bez účasti protagonistů by vůči nim nemuselo být fér; proto jen lektoři krátce shrnuli svůj dojem ze hry a prostor k vyjádření dostali i diváci. Největší kámen úrazu byl spatřován v textu, který se zkrátka příliš lépe uhrát či urežírovat nedal.

Alexandr Průša

Divadlo Dostavník Přerov

Honzo, vstávej!

Muž má autonehodu. Muž upadne do komantu. Rodina truchlí. Snoubenka truchlí. Muž-duch komunikuje s nemocniční sestrou. Snoubenka netruchlí. Muž je v komatu rok. Rodina se rozhoduje.

Hra *Honzo, vstávej* připomíná kdysi oblíbený žánr duchařských filmů. Přebírá z nich určitou dávku komediálních prvků, ale nebrání se ani vážnějším, vyhoceným pasážím. Jádrem děje se točí kolem morálních dilemat eutanázie, důstojného odcházení a rozhodování, které zasahuje celou rodinu. Otec titulní postavy je poslanec, který zákon o eutanázii protlačil a nyní zakouší jeho důsledky pod tlakem médií a veřejnosti na vlastní kůži. Vypjatá situace tahá z postav ty nejhlubší vlastnosti, ačkoliv některé charaktery svou schematicností působí poněkud zaprášeně.

Komediální prvky dramatickou linku šikovně odlehčují. Citlivější divák tak dostane prostor si na chvíli oddechnout. Podobný prostor dle názoru publika poskytuje i hudební složka představení včetně jejich nedokonalostí. Autor těchto řádků s tím bohužel nedokáže souhlasit a hudební složku považuje za nejslabší prvek celého představení. Část možná lze připsat chybějícímu nazvučení, ale gró celého problému pro mě leželo v textech. A textům, jak známo, sebelepší nazvučení nepomůže. Veršovaná struktura stavěná na důsledných rýmech, do které se soubor tlačí, místy skřípe. Verše zní křečovitě a při soustředěném poslechu některé obraty ani nedávají smysl. Pokud chtějí autoři zpěv zachovat, měli by textu věnovat mnohem větší péči a možná jej nasměrovat k volnějšímu verši.

Celkový dojem ze hry vyvažuje její tematika. Morální zátěž rozhodování za jiné se prolíná několika narativními linkami. Hra divákovi předkládá zajímavé otázky a ten tak odchází s velmi silným dojmem.

Patrně bych měl zmínit, že titulní postava – Honza alias Johnny King – je rocková hvězda. Pro vyznění hry to ale vůbec není důležité.

Matěj Málek

Ještě jedno poslední slovo

Něco končí...

V posledním tištěném čísle jsem již jednou děkoval na všechny, ale díky není nikdy dost. Zde tedy již stručněji, ale stále upřímně – čím více ročníků jsme připravili, tím více oceňuji a někdy mě až překvapuje, kolik lidí je ochotno našemu festivalu věnovat svůj čas a energii, kolik lidí je ochotno mu nezjištěně pomoci. Velmi si toho vážím.

Děkuji lidem v organizačním týmu, děkuji dobrovolnicím a pomocnicím, které nám pomáhali při festivalu, jakož i dobrodincům, kteří porůznu pomohli. Děkuji moc lektorům, na diskuzích si velmi zakládáme a snad opět stály za to. Děkuji Kulturnímu centru Líšeň za prostory a skvělé a ochotné posádce Dělnáku připravené kdykoli pomoci. Děkuji Lukášovi za loutkářský workshop, Honzovi, že se tak staral o techniku, Vaškovi za skvělý koncert, i když to vůbec neměl lehké.

Děkuji podporovatelům a donátorům Varhoo.cz a Kavárně Anděl.

Děkuji všem souborům, zejména těm, co s námi zůstaly déle, a všem divákům, co přišli!

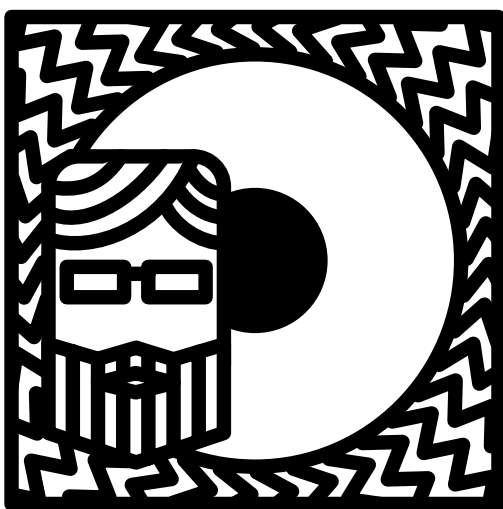
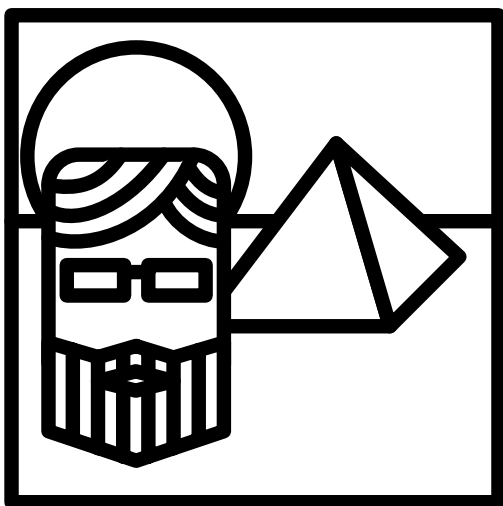
...něco dalšího začíná

Příští ročník festivalu určitě bude, na tom začneme pracovat již velmi brzy. Psali jsme, že s tím letošním byly poměrně velké problémy, jejich překonání nám však dalo velkou chuť do dalších počinů, tedy se těšte!

Budeme však přemýšlet o některých změnách, jednak termínu, určitě i dalších. Všechno má své klady i zápory, ale je třeba povážit, které klady chceme využít a které zápory snášet. Pokud chcete festival jakkoli zhodnotit, cokoliv navrhnout, vytknout či pochválit, budeme velice rádi. Zpětná vazba je přece to, po čem celým svým festivalem tak voláme ;)

Alexandr Průša

divadelnibaf@gmail.com

tiráž

šéfredaktor

Matěj Málek

typografie

Matěj Málek

sazba

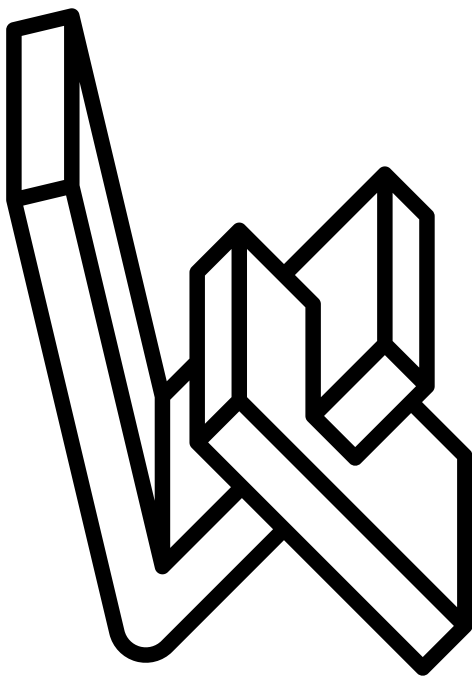
Matěj Málek

komix

Matěj Málek

redaktoři

Alexandr Průša,
Petra Coufalová,
Lukáš Musil

podpořili nás

varhpy